

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: K. Č., narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín III,

proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2015, č. j. 3348/DS/2015,
JID: 125232/2015/KUUK/Zvo,

t a k t o :

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2015, č. j. 3348/DS/2015, JID: 125232/2015/KUUK/Zvo, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Mostu (dále jen „magistrát“) ze dne 25. 5. 2015, č. j. MmM/058818/2015/OSČ/VP, sp. zn. 109/2015/OSČ/VP/032078-16. Tímto rozhodnutím magistrát podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobce jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče. Žalobce se současně v žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

domáhal toho, aby soud zrušil zmíněné rozhodnutí magistrátu a uložil žalovanému povinnost nahradit náklady řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, neboť žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. V souvislosti s tím pak žalobce poukázal na přílohu doplněného odvolání, kterou tvořilo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, vydané ve skutkově shodné věci, z něhož je zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobné řešení podle žalobce vyplývá i z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014, ve kterých se uvedený krajský úřad jako odvolací orgán zabýval způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě jsou body zaznamenány, a to zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel takové posouzení požadoval a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňoval. Žalobce zdůraznil zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud jeden správní orgán rozhoduje uvedeným způsobem, nepovažuje žalobce za správné, aby totožný správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť by byla jednoznačně narušena rovnost účastníků před zákonem, a to pouze na základě místní příslušnosti.
3. Žalobce dále uvedl, že ve svém odvolání namítl nezpůsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení s tím, že oznámení o spáchání přestupku nemohou být dostatečným důkazem a musejí být vždy porovnána s příslušným rozhodnutím o přestupku, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce zdůraznil, že rozhodnutí i přes specifickou blokové řízení lze vydat v souladu se všemi požadavky zákona tak, aby obsahovalo údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a aby z něj bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, podle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Na podporu své argumentace žalobce předložil kopie rozhodnutí v blokových řízeních – blok série „X“, č. „X“, a blok série „X“, č. „X“, které jsou podle žalobce v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu způsobilé být podkladem pro záznam bodů. Poukázal také na rozhodnutí v blokovém řízení – blok série „X“, č. „X“ (pozn. soudu – k žalobě přiložen nebyl), ze kterého je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že v rámci blokového řízení přestupce svým podpisem uděluje souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, neboť není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce.
4. Podle žalobce v případě překročení nejvyšší dovolené rychlosti rozhodně přestupkové jednání nevyplývá z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, neboť jednoznačným porušením zákona je pouze překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci (mimo obec) s uvedením, že měl být porušen § 18 odst. 3 nebo 4 nebo § 4 písm. c) zákona Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

o silničním provozu, a v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem pak za dostatečný popis přestupku nepovažuje vyjádření „neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy, aj.“, protože z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a dopustil se toho jako řidič, protože pokud není připoután spolujezdec, jedná se sice o přestupek, který však nepodléhá evidenci bodů v bodovém hodnocení řidiče.

5. Dále žalobce namítl, že z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce neměl být trestán dle zákona o silničním provozu. K pokutovým blokům ze dne 12. 3. 2015 (pozn. soudu – žalobce měl na mysli zřejmě pokutový blok ze dne 11. 3. 2015), ze dne 5. 1. 2015, ze dne 6. 12. 2014, ze dne 17. 4. 2014 a ze dne 16. 2. 2014 pak žalobce namítl, že rozhodnutí obsahují nepřesnou právní kvalifikaci, není z nich zřejmé, zda k přestupkovému jednání došlo na místě veřejně přístupném či na soukromém pozemku, nejsou uvedena přesná místa spáchání a popis jednání není výstižný. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 127/2014 žalobce uzavřel, že údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Pokud jsou údaje nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě s tím, že i nadále trvá na tom, že žalobci byly body v bodovém hodnocení řidiče zaznamenány oprávněně, v řízení ve věci dosažení 12 bodů bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí magistrátu i žalovaného vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost.
7. Žalovaný konstatoval, že se vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce včetně poukazu na předložené rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Žalovaný dále zdůraznil, že magistrát postupoval správně, když si vyžádal kopie pokutových bloků k oznámením o uložení pokut, na jejichž základě body do registru zaznamenal, poté, kdy žalobce uplatnil námitku proti záznamu bodů, kterou zpochybnil opodstatněnost dosažení 12 bodů, a citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 39/2010. Poukázal na to, že žalobce využil svého práva a ohledně rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 6. 12. 2014 podal podnět k přezkumnému řízení. V přezkumném řízení nebylo shledáno, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení přezkumného řízení, případně zrušení nebo změnu rozhodnutí vydaného v blokovém řízení. K tvrzení žalobce, jaké údaje by měly být patrné z rozhodnutí v blokovém řízení, žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu a dodal, že pokud měl žalobce nějaké pochybnosti během projednání přestupku na místě, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a s údaji zaznamenanými v pokutovém bloku. Žalovaný dále citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 94/2012 a uzavřel, že žalobci byly body zaznamenány oprávněně, v řízení bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
9. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Přípisem ze dne 16. 3. 2015, č. j. MmM/032078/2014/OSČ/KB, který byl žalobci doručen dne 19. 3. 2015, oznámil magistrát žalobci, že ke dni 11. 3. 2015 dosáhl celkového počtu dvanácti bodů v bodovém hodnocení, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu; současně zaslal žalobci také výpis z bodového hodnocení řidiče ze dne 16. 3. 2015 obsahující historii bodového hodnocení žalobce. Dne 20. 3. 2015 podal žalobce námitku proti veškerým záznamům, zejména proti tomu, jímž bylo dosaženo dvanácti bodů. Magistrát si následně vyžádal kopie pokutových bloků vydaných v přestupkových řízeních dne 15. 10. 2012, 12. 12. 2010, 16. 2. 2014, 17. 4. 2014, 6. 12. 2014, 5. 1. 2015 a 11. 3. 2015.
11. Podkladem pro záznam bodů do registru řidičů byly pokutové bloky, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku. Z bloku na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 16. 2. 2014, série FC/2013, č. C 0926261, na částku 500 Kč, vyplynulo, že dne 16. 2. 2014 v 15:59 hod. na obchvatu Loun, na silnici I/7, kde byla stanovena rychlost 90 km/h, byla žalobci jako řidiči motorového vozidla reg. značky „X“ naměřena rychlost 104 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, čímž porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, popsáného slovy: „R 90/107/ po odečtu 104 km/hod“.
12. Z bloku na pokutu na místě zaplacenou ze dne 17. 4. 2014, série „X“, č. „X“, na částku 500 Kč, vyplynulo, že žalobce jako řidič motorového vozidla reg. značky „X“ dne 17. 4. 2014 v 10:00 hod. v obci Most, v ulici Dělnická u velkoskladu potravin JIP, nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, v pokutovém bloku popsáného takto: „Pásy řidič.“
13. Z bloku na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 6. 12. 2014, série „X“, č. „X“, na částku 300 Kč, vyplynulo, že dne 6. 12. 2014 ve 10:30 hod. v obci Most, v ulici Rudolická u nákupního centra Tesco, žalobce jako řidič motorového vozidla Ford Transit, reg. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

značky „X“, držel při řízení telefonní přístroj, čímž porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, a na brzdovém pedálu u předmětného vozidla chyběla protiskluzová pryž, čímž došlo k porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, a dopustil se tak přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 a písm. k) téhož zákona, popsanych v pokutovém bloku slovy: „*při řízení vozidla držel v ruce telefon*“ a „*na brzdovém pedálu chybí protiskluzová pryž*“.

14. Z bloku na pokutu ze dne 5. 1. 2015, série „X“, č. „X“, na částku 200 Kč, vyplynulo, že dne 5. 1. 2015 v 16:18 hod. v obci Most, v ulici Vtelenská, kde byla stanovena rychlost 50 km/h, byla žalobci jako řidiči motorového vozidla Citroen Berlingo, reg. značky „X“, naměřena rychlost 61 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, a tím porušil povinnost stanovenou v § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, popsaneho v pokutovém bloku následovně: „*R 50/64/61 KM/H*“.
15. Z bloku na pokutu ze dne 11. 3. 2015, série „X“, č. „X“, na částku 300 Kč, vyplynulo, že dne 11. 3. 2015 v 9:08 hod. v obci Most, v ulici Pionýrská, kde byla stanovena rychlost 30 km/h, byla žalobci jako řidiči motorového vozidla Ford, reg. značky „X“, naměřena rychlost 49 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o méně než 20 km/h a více než 5 km/h, tím porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, popsaneho v pokutovém bloku slovy: „*nerespektování DZ B20a*“ a „*30/52/49*“.
16. Součástí spisové dokumentace jsou rovněž bloky na pokutu ze dne 15. 10. 2010, série „X“, č. „X“, a ze dne 12. 12. 2010, série „X“, č. „X“, jakož i rozhodnutí Městského úřadu Louny ze dne 9. 9. 2011, č. j. MULN/13131/789/2011/OS-PD/ŽU, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011, za porušení § 4 písm. a) a b), § 5 odst. 1 písm. a) a § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu, za což mu byla udělena pokuta 25 000 Kč a zákaz činnosti řízení motorových vozidel v délce dvanácti měsíců; toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 9. 2011. Tyto pokutové bloky a rozhodnutí Městského úřadu Louny však žalobce nezpochybňoval, proto soud jejich obsah neuváděl.
17. Žalobci bylo umožněno seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a s historií bodového hodnocení. Na to žalobce reagoval žádostí o přerušení řízení z důvodu podání podnětu k zahájení přezkumného řízení. Této žádosti magistrát usnesením ze dne 11. 5. 2015 nevyhověl a řízení nepřerušil. Poté rozhodnutím ze dne 25. 5. 2015, č. j. MmM/058818/2015/OSČ/VP, sp. zn. 109/2015/OSČ/VP/032078-16, magistrát podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl námitky žalobce jako nedůvodné a potvrdil záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče provedený ke dni 11. 3. 2015. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 19. 6. 2015 blanketní odvolání, v němž přislíbil doplnění odvolání o konkrétní poznatky ve smyslu vad rozhodnutí do deseti pracovních dnů. Po marném uplynutí této lhůty magistrát vyzval zástupce žalobce k odstranění nedostatků odvolání. Žalobce podáním ze dne 3. 8. 2015 odvolání doplnil. O tomto odvolání žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
18. Podnět k přezkumnému řízení žalobce podal ve věci uložení pokuty v blokovém řízení blokem ze dne 6. 12. 2014, série „X“, č. „X“. Policie České republiky, Krajské ředitelství Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

policie Ústeckého kraje, sdělila magistrátu, že u podnětu žalobce k přezkoumání rozhodnutí ze dne 11. 5. 2015 nebyl shledán důvod pro postup dle § 95 odst. 1 správního řádu a bloková pokuta nebyla zrušena.

19. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nereflektoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. V této souvislosti žalobce poukazoval na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, ze kterého je podle žalobce zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a označil je za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud pečlivě prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky, a to včetně námitky poukazující na zmíněné rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. K tomuto rozhodnutí žalovaný na straně 5 žalobou napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že s právním názorem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje se neztotožňuje, neboť žalovaný vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu. Žalovaný dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazy na ustanovení zákona o přestupcích a zákona o silničním provozu, které přestupce přerušil. Z doložených kopií pokutových bloků je zřejmé, že jednání je popsáno dostatečně a jednoznačně. Z uvedeného podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že se žalovaný s námitkou upozorňující na odlišnou rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje řádně vypořádal, přičemž ve své argumentaci reagoval na žalobcem předložené rozhodnutí a zároveň zodpověděl i námitky zpochybňující způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Vzhledem k tomu, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně vypořádal i všechny ostatní odvolací námitky, soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.
21. Před vypořádáním dalších žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).

22. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, dostupném na www.nssoud.cz, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku nedošlo.
23. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).
24. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení dalších žalobních námitek. Soud zdůrazňuje, že řidič je v námitkovém řízení povinen konkrétním způsobem zpochybnit oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, tedy uvést, proč je toto oznámení vadné či neúplné, nebo že a v čem se odchyluje od údajů uvedených v pokutovém bloku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44).
25. Žalobce v žalobě svými námitkami zpochybnil pouze záznamy bodů v registru řidičů, které mu byly zaznamenány na základě pokutových bloků ze dne 12. 3. 2015 (pozn. soudu – žalobce měl na mysli zřejmě pokutový blok ze dne 11. 3. 2015), ze dne 5. 1. 2015, ze dne 6. 12. 2014, ze dne 17. 4. 2014 a ze dne 16. 2. 2014. Soud se proto zabýval pouze záznamy bodů, které byly žalobci v registru řidičů zaznamenány na základě zmíněných pokutových bloků. Soud dále zdůrazňuje, že magistrát si před vydáním svého rozhodnutí opatřil nejen zmíněné pokutové bloky, ale též ostatní pokutové bloky a rozhodnutí o přestupcích, na Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku, jež byla podkladem pro záznamy bodů do registru řidičů. Soud shledal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení.

26. Jak již bylo uvedeno výše, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Nic takového ovšem žalobce nenamítal a ani soud neshledal, že by takovouto vadou některé rozhodnutí vydané v blokovém řízení trpělo. Presumpce správnosti rozhodnutí však ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda tento podklad obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.
27. V projednávané věci byly žalobci zaznamenány body za přestupky spáchané ve dnech 11. 3. 2015, 5. 1. 2015, 6. 12. 2014, 17. 4. 2014 a 16. 2. 2014. Soud prostudoval příslušné pokutové bloky a shledal, že je v nich uveden stručný slovní popis přestupkového jednání a dále údaj o tom, jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil a podle jakého ustanovení byl jím spáchaný přestupek kvalifikován.
28. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, dostupném na www.nssoud.cz, „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“
29. Zdejší soud neshledal žádný důvod se od uvedených závěrů, které Nejvyšší správní soud zopakoval i v žalobcem zmíněném rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, dostupném na www.nssoud.cz, jakkoli odchýlit, a proto konstatuje, že přestupkové jednání žalobce bylo ve všech pokutových blocích identifikováno natolik přesně, že umožnilo podřazení těchto jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů. Žalobce se dne 17. 4. 2014 dopustil přestupkového jednání spočívajícího v porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, přičemž již samotné uvedení tohoto ustanovení v pokutovém bloku vede podle názoru soudu k jednoznačnému závěru, že řidič motorového vozidla porušil povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, neboť v tomto ustanovení není žádná jiná povinnost řidiče, či jiné osoby, upravena. Pokutový blok ze dne 17. 4. 2014 obsahoval také slovní popis přestupkového jednání („*Pásy řidič*“). Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se za porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem zaznamenají pachateli tohoto přestupku tři body. Jde-li o přestupkové jednání ze dne 6. 12. 2014, to je popsáno slovy „*při řízení vozidla držel v ruce telefon*“, čímž žalobce porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Za držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem při řízení vozidla se dle přílohy k zákonu o silničním provozu připíše pachateli přestupku dva body. Soud poznamenává, že přestupkem podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu obsaženém v pokutovém bloku ze dne 6. 12. 2014 se soud nezabýval, neboť za tento přestupek se dle přílohy k uvedenému zákonu pachateli nepřidělují body.

30. Přestupkové jednání, kterého se žalobce dopustil dne 16. 2. 2014, spočívalo v porušení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Pokutový blok ze dne 16. 2. 2014 obsahuje také tomuto porušení odpovídající slovní popis přestupkového jednání „*R 90/1107/ po odečtu 104 km/hod*“. I v případě pokutového bloku ze dne 11. 3. 2015 nevznikají dle soudu pochybnosti o tom, že žalobce byl pokutován za nerespektování snížení rychlosti na 30 km/h mimo obec, provedené dopravní značkou B20a; skutek byl popsán slovy: „*nerespektování DZ B20a*“ a „*30/52/49*“, čímž došlo k porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Rovněž přestupkové jednání žalobce ze dne 5. 1. 2015 spočívalo v porušení povinnosti jet v obci rychlostí nejvýše 50 km/h v obci, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, v pokutovém bloku bylo přestupkové jednání shrnuto slovy: „*R 50/64/61 KM/H*“. I z pokutového bloku ze dne 5. 1. 2015 je tak zjevné, za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se pachateli za každý z výše uvedených přestupků připíše dva body. Soud poznamenává, že je běžnou praxí správních orgánů, že uvádí tři číselné údaje ve spojení se slovem rychlost (někdy zkráceno též pouze na „*R*“), z nichž první představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě, druhý naměřenou rychlost vozidla a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření.
31. K námitce žalobce, že argument žalovaného o specifičnosti blokového řízení a rozhodnutí v něm vydaného nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonných požadavků na takovýto druh rozhodnutí, soud konstatuje, že s ohledem na platnou a účinnou právní úpravu a citovanou konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu neshledal, že by některé z rozhodnutí vydaných v blokovém řízení o přestupcích, za něž byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by je činily podkladem pro provedení záznamu nezpůsobilým. Tvrdí-li žalobce v této souvislosti, že i přes specifičnost blokového řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi požadavky zákona a odkazuje-li na rozhodnutí připojená k žalobě (bloky č. „*X*“ a „*X*“), soud opakuje, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Není tedy třeba posuzovat splnění všech požadavků zákona, pokud jde o obsah pokutového bloku, ale toliko jeho Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

způsobilost k provedení záznamu bodů, tedy zda se jedná o rozhodnutí pravomocné, zda není nicotné a zda obsahuje dostatek údajů pro identifikaci konkrétního přestupkového jednání a jeho podřazení pod příslušnou položku přílohy zákona o silničním provozu. Tyto podmínky byly v případě pokutových bloků ze dne 11. 3. 2015, 5. 1. 2015, 6. 12. 2014, 17. 4. 2014 a 16. 2. 2014 splněny.

32. Žalobce dále v žalobě zpochybňoval argument, že přestupce svým podpisem na pokutovém bloku dal souhlas s projednáním věci v blokovém řízení a správností takového rozhodnutí, neboť podle žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce, od kterého nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat nápravu. K této námitce soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které *„[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, dostupný na www.nssoud.cz).
33. Zdejší soud připomíná, že se žalobce v průběhu řízení o námitkách v případě rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 6. 12. 2014 pokusil o jeho změnu či odstranění, když podal podnět k zahájení přezkumného řízení. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, však u tohoto podnětu k přezkumnému řízení neshledala důvod k postupu podle § 95 odst. 1 správního řádu a pokutový blok nezrušila. Tato skutečnost jen dále podporuje závěr, že pokutové bloky vyhovují zákonným požadavkům na daný typ rozhodnutí. Soud proto uzavírá, že se magistrát i žalovaný projednávanou věcí zabývali dostatečně a vzali v potaz veškeré rozhodné skutečnosti a důkazy, které byly součástí spisového materiálu.
34. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostal, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdí žalobce, a nedošlo ani k porušení § 2 odst. 4 správního řádu, resp. zásady legitimního očekávání. Skutečnost, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje rozhoduje v podobných případech jinak než žalovaný, nepředstavuje podle názoru soudu dostatečný důvod k tomu, aby bylo věcně správné a řádně odůvodněné rozhodnutí žalovaného zrušeno, když navíc žalobcem předložená rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje neodpovídají aktuální a konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu.

35. Ve vztahu k dalším žalobním námitkám týkajícím se nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů, pokud jde o překročení nejvyšší dovolené rychlosti, místo spáchání přestupku a čitelnost údajů v pokutovém bloku, soud směrem k žalobci poznamenává, že se jedná toliko o obecná tvrzení, u nichž žalobce nijak nespecifikoval, jak se konkrétně měla projevit v projednávané věci a zasáhnout do jeho práv či povinností, tedy zda v tomto kontextu správním orgánům vytýká, že se dopustily určitých konkrétních pochybení. Soud upozorňuje žalobce na skutečnost, že judikatura správních soudů formulovala poměrně přísné požadavky na to, jak mají vypadat žalobní body, aby se jimi soud mohl věcně zabývat. Nejvyšší správní soud setrvale judikuje, že *„[l]íčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti“* (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS, nebo rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS, oba dostupné na www.nssoud.cz). Citovaným požadavkům předmětné žalobní námitky nevyhovují, a proto se jimi soud nemohl blíže zabývat.
36. Soud uzavírá, že záznam bodů žalobce v registru řidičů byl proveden plně v souladu s příslušnými právními předpisy na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích žalobce, která jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 30. ledna 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.